తెగింది తీగ!

రాజేంద్ర

విశ్వానికి ఆ ఉద్యోగం వచ్చింది. ఆ గేటు చూడగానే 'చాల అదృష్టవంతుణ్ణి' అని తనను తాను అభినందించుకొన్నాడు. ఇక తన బ్రతుకు ఏకరీతిగా దివ్యంగా వెలిగిపోతుం దనుకొన్నాడు. జీవిత మనే తపాలో చాల ఉత్తమమైన చోట మలుపు తిరిగిందనుకొన్నాడు. 'స్టార్ తిరిగి పోయింది మరి' అని మురిసిపోయాడు. గేటు ఇరువేపులా మందార చెట్లు నవనవలాడుతూ ఎఱ్ఱగా వెలుగులీనుతున్న పూలతో స్వాగతం చెప్పాయి. రిక్షామనిషి పెట్టె అదీ తెస్తూ వుంటే, ఠీవిగా నడిచాడు లోపలికి. ఇంజను 'మోతగా' పనిచేస్తున్నాయి. ఎడంచేతి ప్రక్క కొబ్బరికీతులతో వేసిన పొడవైన గుడిసెలోంచి నడుముకు తుండుగుడ్డ చుట్టుకొని అప్పుడే స్నానానికి వెళ్తున్న కళ్లద్దాల మనిషి ఒకరు విశ్వాన్ని తీక్ష్ణదృక్కులతో పరిశీలించాడు. 'ఇట్లా బెదిరింపులకు బెదిరే రకం కాదే' అనుకొని, ఒకసారి కళ్ళు మూసుకొని, తెరచి, ఆ చూపుల్ని తప్పించుకొన్నాడు. ఈసారి ఆ మనిషి బక్కపలుచని దేహంలో ఎముకలగూడు కనిపించి జాలి పడ్డాడు.

"ఎవరు నువ్వు. ఏం పనిమీద వచ్చావు" అన్నాడా మనిషి. ఏకవచనప్రయోగం చేసినందుకు కోపమొచ్చింది. కోపాన్ని అణచుకొనే ప్రయత్నం చెయలేదు.

"ఎవరైతేండీ...తర్వాత తెలుస్తుందిలెండి. మీ మేనేజరుగా రున్నారా లోపల," అంటూ అతని జవాబుకోసం చూడకుండా, ఆఫీసులోపలికి నడిచాడు. రిక్షామనిషికి డబ్బులిచ్చి పంపించేశాడు.

ఆఫీసులో ఎవరూ కనిపించలేదు. ఒక పెద్ద టేబిలుకు ఒకప్రక్క చిన్న ఐరన్ సేఫ్ బిగించబడివుంది. మరోప్రక్క టెలిఫోను అమర్చబడివుంది. టేబిలు వెనకగా గోడకు ఎలక్ట్రిక్ బెల్ స్విచ్ వుంది. టేబిలుమీద కాలింగ్ బెల్, ఇంక్ స్టాండ్, బ్లాటర్...వగైరా వుండి, ఆ సీటు హుందాగా వుంది. ఇదేనన్నమాట తను ఆక్రమించబోయే సీటని విశ్వం ఆనందించాడు.

ఫ్యాక్టరీ మిషన్ పనిచేస్తున్న వేపున్న ద్వారంగుండా ఒక నల్లటి పొట్టిమనిషి అలా చూస్తూ లోపలికొచ్చాడు. అతని బట్టలు పూర్తిగా మాసిపోయి, నూనెమరకలతో పరమ ఛండాలంగా వున్నాయి. క్రింద డ్రాయరు, పైన బనియను...అతని వేషం. గడ్డంమాత్రం నీట్ గా షేవ్ చేసినట్లున్నాడు. అతని ముఖంలో ఏదో క్రూరత్వంవంటిది స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. 'ఇతను డ్రైవరయి వుంటా'డనుకొన్నాడు విశ్వం.

"నీంగ యార్ సార్...ఉక్కారుంగో... మానేజరు వర్రారు," అన్నాడతను.

"మీ మేనేజరు ఎక్కడున్నారు," అన్నాడు విశ్వం.

"ఓహో...తెలుగా...కూర్చోండిసార్. ఆయనే సార్ మేనేజరు," అని దూరంగా, నీళ్ళతొట్టెదగ్గరకు వెళ్తున్న కళ్లద్దాలమనిషిని చూపించాడతను.

'వచ్చా'మనుకొని ఓ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

ఇంతలో లోపలనుంచి ఒక వికృతమైన శబ్దం వినిపించింది. డ్రైవరు హడావిడిగా పరుగుతీశాడు. తనూ లోపలికి వెళ్లాడు. అమోనియా గ్యాస్ వాసన ముక్కెక్కించింది. ఐస్ ప్లాంట్ చాల మురికిగా, నానా గలీజుగా కనిపించింది. "ఇదంతా చాలాశుభ్రంగా వుంచాలి" అనుకొన్నాడు విశ్వం.

డ్రైవరు ఏవో నట్లు బిగించాడు. ఆ శబ్దం పోయింది.

తర్వాత యిద్దరూ ఆఫీసులోకి వచ్చారు.

"మీరుఎవరో తెలుసుకోవచ్చా సార్" అన్నాడతను.

"నేనూ...ఈ ఫ్యాక్టరీ మేనేజర్ పని తీసుకోవడానికివచ్చాను. ఒక నెలరోజులు, ఈ పాతమేనేజరుదగ్గర పనంతా నేర్చుకోవాలి," అన్నాడు.

"పావుం" అని సానుభూతి వ్యక్తపరిచాడతను.

పాపమేమిటి? తను హాయిగా, దర్జా అయిన ఉద్యోగంలో ప్రవేశిస్తుంటేను అనుకొని—

"ఏం? ఎందుకనీ," అన్నాడు.

"అంతా మీకే తెలుస్తుందిలెండిసార్. ఈ మేనేజరు ఈ ఫ్యాక్టరీని సగం తినేశాడిప్పటికి. ఈ మిషను సరీగా పనిచేయదు. సరీగా జీతాలివ్వరు. పైగా దర్బార్ జాస్తి. ఇక్కడ నానా యాతనా పడాలి," అన్నాడతను.

"మీది ఏవూరసలు?" అంటే,

"నెల్లూరుసార్. తెలుగువాణ్ణే" అన్నాడతను. విశ్వానికి సంతోషం కలిగింది.

"మద్రాసులో ఇలాంటి ఐస్ ఫ్యాక్టరీలు ఎన్ని వున్నాయి? దీనికన్న పెద్దవి వున్నాయా?" అని అడిగాడు.

"చాలా వున్నాయిసార్! అన్నిటికన్నా యిదే చిన్నది. దీనికి కోల్డ్ స్టోరేజి లేదు. ఒక రోజు మిషన్ పనిచేయక ఐస్ తయారుకాకపోతే, బిజినెస్ అంతా చెడిపోతుంది. కంట్రాక్టులు పోతాయి. రెండువేల రూపాయలు పెట్టి రిపేర్లన్నీ చేస్తే బాగుంటుంది," అన్నాడతను.

తన మేనేజిమెంటులో ఇవన్నీ బాగుపడతాయని విశ్వం విశ్వసించాడు.

అతనే మళ్ళీ అన్నాడు:—

"ఈ మేనేజర్ని కావాలని పంపించేస్తున్నారుసార్. ఈయన ఈ ఫ్యాక్టరీ డబ్బు చాలా తినేశాడు. అమ్మే ఐస్ కు బిలు రాయడు. రాసినా పౌండు అణా కమ్మితే అర్ధణాకు అమ్మినట్టు రాస్తాడు. మాకు బత్తా రోజుకు అరణాలిచ్చి తొమ్మిదణాలకు లెక్క చూపిస్తున్నాడు. డైరెక్టరుగారికి చెప్తే మా ఉద్యోగం వూడుతుందని ఇన్నాళ్ళూ వూరుకున్నాము. ఆఖరుకు సెక్రటరీగారు అన్నీ తెలుసుకొని డైరెక్టరుగారికి చెప్పేసినారు. దానితో స్వంత మనిషిని ఒకరిని ఇక్కడ వేయాలని, మిమ్మల్ని వేసినట్లున్నారు. డైరెక్టరు మీకు బంధువా సార్" అనడిగాడతను.

ఈ డ్రైవరుకు ఇన్ని వివరాలు ఎలా తెలిశాయి? ఇంత ఫ్రీగా ఎలా మాట్లాడగలుగుతున్నాడు? తను మేనేజరయింతర్వాత,

కలవరపడు స్త్రీలకు
"కుమారి" మాత్రలు మరువకండి. మీ ఆరోగ్యం రక్షించును. చింతఅనవసరం. వెల (సాదా) రు. 3/- (స్పెషల్) రు. 5/- (ఎక్స్ట్రా స్పెషల్) 8/- పోస్టేజి ప్యాకింగు ప్రత్యేకం.
Available also from all Chemists of Madras City.
P. DEVEE & CO. (A.P.) Calcutta-40.

★ తెగిందితీగ! ★

అతణ్ని ఎలా కంట్రోల్ చేయాలి అని ఆలోచిస్తూ—

"అవును" అనేసి, లేచి టెలిఫోన్ డైరెక్టరీ తీసుకుని చూస్తున్నాడు.

మేనేజరు వచ్చాడు. తను హెడ్డాఫీసు నుంచి తెచ్చిన ఉత్తరాన్ని అతనికి అందచేశాడు విశ్వం.

ఆ కవరులోని ఉత్తరం చూసి, అతని ముఖం ఇంకా నల్లగా, వికృతంగా మారిపోయింది. పెద్దలోతైన కళ్ళతో తీవ్రంగా చూశాడు విశ్వాన్ని. అటువంటి క్రూర జంతువులకు కూడా ఉన్న చూపుల్ని విశ్వం ఎరగడు. ఈ చూపులన్నీసారి నిజంగా హడలెత్తించాయి.

"సరే ఉండండి... కాఫీ తీసుకున్నారా" అని అడిగాడు.

"ఇంకా లేదు. ముందు స్నానంచేయాలి" అన్నాడు విశ్వం.

"వేన్నీళ్లు వీలుండదు. ఇనక వాటర్ టాంక్ వుంది. అక్కడకు వెళ్ళి తొట్టెలోకి హాయిగా చన్నీళ్ళ స్నానం చేయొచ్చు" అని—

"ఏయ్ అమీర్" అని కేక వేశాడు.

పొట్టిగావున్న ఒక పదహారేళ్ళతను వచ్చి "ఎన్నా సార్?" అన్నాడు.

"ఇంబాను... సంబవుదు రైటర్ (!) వీరు టాంక్ చోయండి. ఏంకావాలో వీరికి చెప్పండి తెచ్చిపెడతాడు," అని అతను కూర్చుని ఏదో లెక్క రాసుకోవడంలో నిమగ్నుడయ్యాడు.

విశ్వం స్నానంచేసి అమీర్ని టిఫిను, కాఫీ తీసుకురమ్మని పంపుకొన్నాడు.

మేనేజరు పేరు రామకృష్ణయ్య అని తెలుసుకొన్నాడు.

రామకృష్ణయ్య ఒక లెక్కపుస్తకం యిచ్చి అన్ని పేజీలలోనూ కూడిపెట్టమన్నాడు. కూడుతూ, ఏయే రకాల ఖర్చులు చేయబడినాయో, ఏవేవి అక్రమమైన ఖర్చులో, ఏ ఖర్చులు తగ్గించవచ్చునో జాగ్రత్తగా ఆలోచించాడు.

సాయంకాలం చేపలవాళ్ళు ఐస్ కోసం వచ్చారు. చేపలకంపు గుప్ మని విశ్వం కడుపు తిరిగి, తలనొప్పి వచ్చేసింది.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. దాదాపు నలభై వేల రూపాయలు పెట్టుబడితో నెలకొల్పబడిన ఆ ఫ్యాక్టరీ నేటి దుస్థితి విశ్వానికి పూర్తిగా అవగాహనమైంది. ఆ ఫ్యాక్టరీ సరిగా నిర్వహింపబడటం లేదు. పనివారికి సరియైన జీతాలు యివ్వక పోవడంచేత, వాళ్ళు సరిగా పనిచేయడం లేదు. సైకిల్ బాయ్స్, టాంక్ బాయ్స్ దొంగతనంగా ఐస్ అమ్మేస్తున్నారు. పార్శిళ్లలో నలభై పౌండ బదులు అరవై పౌండ్ల ఐస్ పెట్టి కట్టేసి, తర్వాత చాటుగా డబ్బు వసూలు చేసుకొంటున్నారు. రంపపు పొట్టు మాయం చేస్తున్నారు. రామకృష్ణయ్య విశ్వ మిచ్చిన తర్వాత తప్పలెక్కలు రాయడం తగ్గించేశాడు. అతనికి సిటీలోని ఐస్ డిపో వాళ్ళతో లాలూచీ వ్యవహారాలున్నట్లు కూడా విశ్వం పసికట్టాడు. అందుకని ఈ విషయం డైరెక్టరుకు రాశాడు విశ్వం. ఇక మీదట డిపోలకు (ఫ్యాక్టరీకి అని శాఖల వంటివి) డబ్బు వసూలు చేయడానికి, వగైరాలకు విశ్వమే వెళ్ళవచ్చునని కేంద్ర కార్యాలయంనుంచి ఉత్తరువు జారీ చేశారు. రామకృష్ణయ్య కళ్లలో నిప్పులు చిటిగినట్లు బాధపడినాడు. ఇక తను వీలయినంత త్వరగా వెళ్ళిన దానితో జారుకోవడం ఉత్తమమని అతను నిర్ణయించుకొన్నాడు.

నెల రోజులుగడిచాయి. విశ్వానికి ఎనభై రూపాయిలిచ్చి రసీదు తీసుకొన్నాడు రామకృష్ణయ్య. మొదటి నెల ఖర్చులకు మాత్రమే ఇవ్వమన్నారని, రెండో నెల తర్వాత జీతం నిర్ణయిస్తారనీ చెప్పాడతను.

రెండో నెల మధ్యలో హెడ్డాఫీసు కార్యదర్శి వచ్చాడు. రామకృష్ణయ్య లెక్కపుస్తకాలూ వగైరా అప్పచెప్పేసి, వెళ్ళిపోయాడు.

విశ్వం తను గమనించిన విషయాలన్నీ

కార్యదర్శికి నివేదించాడు. అతని బుద్ధి కుశలతకు, చురుకుదనానికి కార్యదర్శి సంతసించాడు. విశ్వం జీతం వీలయినంత ఎక్కువగా నిర్ణయించబడేటట్లు చూస్తానని మాట యిచ్చాడు. ఉద్యోగాన్ని ఎలా నిర్వహించుకోవాలో, పనివాళ్లను ఎలా అదుపులో పెట్టుకోవాలో కొన్ని సూచనలిచ్చి ఆయన వెళ్లిపోయాడు.

ఫ్యాక్టరీ నిర్వహణ పూర్తిగా విశ్వంమీద పడింది. అతను స్వతంత్రించి; వ్యాపారం అభివృద్ధికి కృషి చేశాడు. అనేక కంపెనీలతో, హోటళ్ల వారితో ఫోన్ ద్వారానూ, స్వయంగా వెళ్ళి కలుసుకొనీ సంప్రదించి అమ్మకం రెండు రెట్లు ఎక్కువ చేశాడు. ఫ్యాక్టరీ పరిసరాలు శుభ్రం చేయించి, చుట్టూ ఎన్నో పూల మొక్కలు వగైరా వేశాడు. ఎన్నో మాసాలుగా కట్టవలసివున్న కార్పొరేషన్ టాక్స్ కట్టేశాడు. ఫ్యాక్టరీ కోసం ఇదివరకు వివిధ కంపెనీలలో చేసిన చిన్న చిన్న అప్పులన్నీ, రోజువారీ అమ్మకంనుంచి మిగిల్చి తీర్చేశాడు. ఇదివరకు ఇవన్నీ, హెడ్డాఫీసు డబ్బునుంచే తీర్చబడేవి.

ఫ్యాక్టరీ చిన్నది గనక, ఇదివరలో వ్యాపారం తక్కువ గనుక, వేరేగుమాస్తా లేడు. మేనేజిమెంట్ చూసుకొంటూ, లెక్కలన్నీ కూడా తనే రాసుకోవాలి. ప్రతి రోజూ ఉదయం మూడుగంటలకు లేచి. బండివాళ్ళను లేపి, పార్సెల్స్ పోయేలా చూడాలి. ఆ బండి వాళ్ళను చూసినప్పుడల్లా విశ్వానికి ఆవేదన కలిగేది. ఆ బండివాళ్లు ముసలివాళ్ళు, శక్తిలేని వాళ్ళు. వాళ్ళు ఒక చిన్న బండిలో దాదాపు వెయ్యి పౌండ్లు బిస్ వేసుకొని, రోజూ ఇరవై మైళ్ళు లాగుకొనివెళ్ళి, అక్కడ కాంట్రాక్టుదార్లకు అప్పజెప్పి సాయంకాలంలోగా తిరిగి రావాలి. వాళ్ళ జీతం నెలకు ఇరవైఐదు రూపాయలు మాత్రమే. ఇదిగాక మార్గాంట్లకు అణా చొప్పున దారిలో టీ ఖర్చులకు దినబత్తెం యిస్తారు. అందులో ఒక టీవి ఖర్చు, ఆ దిన బత్తెం ఉదయమే లాక్కుంటుందనీ, అతను రోజంతా ఖాళీ పొట్టతో బండి లాగాల్సిందేనని తెలిసి విశ్వం రోజుకు రెండణాలు బత్తా అదనంగా యివ్వడం ప్రారంభించాడు.

ప్రతిరోజూ లెక్కలన్నీ రాసి, డబ్బు లెక్క చూసుకొనిమర్నాడుఉదయానికిపంపవలసిన పార్సెళ్లగురించి కంపెనీల వారికి ఫోన్ చేసి తెలుసుకొని, అన్నీ సర్దుకొనేసరికి రాత్రి పన్నెండు గంటలవుతుంది. ఆ ఫ్యాక్టరీలోనే పడుకోవాలి. ఇంజను మోతలో నిద్రరాదు. ఆ మూడు గంటలసేపైనా సరియైన విశ్రాంతి లేక, విశ్వం ఆరోగ్యం చెడింది.

విశ్వానికి హోటల్ భోజనం పడలేదు. దూరంగావున్న మంచి హోటలుకు వెళ్ళడానికి మధ్యాహ్నంగానీ, రాత్రిగానీ వ్యవధి వుండదు.

మూడోమాసంలోకూడా అతని జీతం గురించిన ఉత్తర్వు అందలేదు. విశ్వం డైరక్టరుకు ఉత్తరం రాశాడు.

కార్యదర్శి మరోసారివచ్చి పదిరోజులున్నాడు. ఆయన అన్నాళ్ళుండి ఏం చేశాడో విశ్వానికి తెలియదు. ఆయనకు రోజుకు పదిరూపాయలు మదరాసులో వున్నా యిక్కడా దినబత్యం ముట్టుతుంది. ఫాక్టరీకి ఎందుకు లాభం రావడంలేదో విశ్వం బోధపరచుకొన్నాడు. లాభం రాకపోయినప్పటికీ, ఇంకా రకరకాల వ్యాపారాలున్న ఆ కంపెనీవాళ్లు మద్రాసులో ఈ చిన్న ఫ్యాక్టరీని నడపడం ఎందుకోకూడా అతనికి బోధపడింది. ఫ్యాక్టరీపనిమీద డైరక్టర్లు, సెక్రటరీ మొదలైనవాళ్లు మద్రాసువచ్చి జల్సా చేసుకుంటారు. ఈ కంపెనీకి పెట్టుబడి పెట్టిన లక్షాధికార్ల డబ్బు ఆ విధంగానన్నా కరుగుతున్నందుకు విశ్వం సంతోషించాడు.

విశ్వం ఫ్యాక్టరీని శుభ్రంగా వుంచుతున్నందుకు, పనివాళ్ళను దాదాపు ఇరవైమందిని "పనివాడైనా" కంట్రోల్ చేసి బాగా చేయిస్తున్నందుకు అమ్మకం రెండురెట్లు ఎక్కువ చేసినందుకూ, ఖర్చులు తగ్గించి అమ్మకంనుంచి డబ్బుమిగిల్చి కార్పొరేషన్ పంపును రిపేరు చేయించినందుకు, డిపోవాళ్ళ మోసాల్ని, పనివాళ్లలో అక్రమాలను అరికట్టినందుకూ, అప్పులు తీర్చినందుకు, ఫ్యాక్టరీకి అద్దెబండి మానిపించి, స్వంతంగా ఒకబండిని ఏర్పాటు చేసినందుకూ కార్యదర్శి విశ్వాన్ని అభినందించాడు. విశ్వం మిక్కిలి సంతోషించాడు.

ఆ మరునాడు కార్యదర్శి చాపుకటువు దలగా అందజేశాడు.

"నువ్వు స్వంత మనిషి అని డైరక్టరు గారన్నారు. నీ జీతాన్ని ఇప్పట్లో నిర్ణయించనవసరం లేదన్నారు. మరికొంత కాలం నీ ఖర్చుల నిమిత్తం ఏభైరూపాయల వరకు తీసుకోవచ్చు" అన్నాడాయన.

విశ్వం ఉత్సాహం చల్లారిపోయింది. తనను, తననిజాయితీనీ, తనశక్తినీ వీళ్లు ఎలా 'ఖరీదుచేసుకొని' 'లాభం'అనే విలువలోకి మార్చుకొంటున్నారో విశ్వానికి బోధపడింది. ఈసారి డైరక్టరు వచ్చినప్పుడు తనే జీతంవిషయం అడిగి తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించుకొన్నాడు.

కార్యదర్శి తనప్రవర్తనగురించి, డైరక్టరుతో రహస్యంగా మాటాడడం విశ్వం గమనించి కుపితుడైపోయాడు.

కార్యదర్శి వెళ్ళిపోయిన పదిహేను రోజులకు డైరక్టరుగారు స్వయంగా వచ్చారు ఫ్యాక్టరీని తనిఖీ చేసే నిమిత్తం.

ఇందుకోసం పదిహేనురోజులు ఆయన మద్రాసు క్యాంపు వేసుకొన్నారు. కానీ ఆయన ఫ్యాక్టరీకి వచ్చి వున్నదల్లా పదిహేను నిముషాలు మాత్రమే.

ఆయన దిగిన మరుక్షణం విశ్వం మీద విరుచుకు పడినాడు.

"నీ ప్రవర్తన ఏమీ బాగులేదని తెలిసింది. అప్పుడప్పుడు ఫ్యాక్టరీ వదిలిపోతున్నావట. నువ్వువెళ్ళిపోతే ఇక్కడ అమ్మకం వగైరా ఏమవుతాయి?" అన్నాడు.

విశ్వానికి ఆశ్చర్యం కలిగింది.

"నేను మీరనుకోన్నంత బాధ్యతారహితంగా వెళ్ళిపోవడం లేదు. విశ్రాంతిలేక నా ఆరోగ్యం చెడింది. వారానికో రోజు, ఆదివారమన్నా సెలవులేదు. రాత్రి పగలూ పని. నా ఆరోగ్యం చెడింది. తరచు జ్వరం వస్తోంది. అందుకని ఇక్కడే దగ్గిర వున్న డాక్టరు దగ్గరకు రోజూ సైకిలు మీద వెళ్ళి మందు తెచ్చుకొంటున్నాను" అన్నాడు

"మందుకు నువ్వే ఎందుకు వెళ్ళాలి. జవాన్ని పంపించరాదా?" అన్నాడాయన.

"మనిషిని చూడకుండా డాక్టరు మందివ్వరు."

"అదిసరే మొన్న ఈవూళ్ళో వున్న వెంకటరత్నం అనే ఆయన్ని ఎందుకు కలుసుకొన్నావు. ఆయన ఎన్నికలలో నాకు వ్యతిరేకంగా పనిచేశాడు."

"కావచ్చు కానీ ఆయన నాకు చిన్నప్పుడు మేష్టారు. ఆయనదగ్గర ఒక పుస్తకం

భిక్షుక దంపతులు

—చిత్రకారిణి: శీలం ఇందిరాదేవి.]

★ తెగింది తీగ! ★

నేర్చుకోవాలని వచ్చానండీ" అన్నాడు విశ్వం. ఇదివరకెప్పుడు తనాయన్ని అండీ అనలేదు. 'పెదనాయనా!' అనేవాడు. ఆయన అధికారి! తను ఆయనక్రింది ఉద్యోగి అనుకొన్నాడు విశ్వం.

"ఎదురు తిరగడం నేర్చుకొన్నావన్నమాట. ఇంట్లో ఊరికే వున్నావని రమ్మన్నాను కానీ యిలా అవుతావనుకోలేదు. సరిగ్గా పని చేస్తూవున్నావని సంతోషిస్తూ నీకు మంచి జీతంకూడా ఏర్పాటు చేద్దామనుకుంటూ వుంటే, నువ్వు శాత్రువులతో స్నేహం చేస్తున్నావు. ఇక ఇలాచేసే నీతో నాకేమీ అవసరం వుండదు" అన్నాడాయన.

విశ్వాన్ని కోపము, ఆవేదన కలచివేస్తున్నాయి. కార్యదర్శి 'కులతత్వవాద' వ్యాధి పీడితుడు. తనపట్ల ఈర్ష్యతో తన స్థానంలో మరొక తన కులంవాడిని (ఈ విషయాలు మాటలుమోసే డ్రైవరే తనతో చెప్పాడు) వేయించాలనే కుట్రతో, తనమీద చాడీలు చెప్పాడని విశ్వం ఊహించుకున్నాడు.

"మీకు ఇష్టం లేకపోతే నేను వెళ్ళిపోతాను. మా నాన్నకు ఏవో ఆశలు పెట్టి నన్నేదో ఉద్ధరించేస్తానంటే కుదరదు. ఈ జీతం నాకు చాలదు. ఇప్పటికి పంద రూపాయలు ఇంటి నుంచి తెప్పించుకొన్నాను. ఇంక అలా తెప్పించుకోదలచడం లేదు. నా శక్తినంతా ఈ ఫ్యాక్టరీకోసం ధారపోస్తున్నాను. నాకు వెంటనే జీతం నిర్ణయించండి" అన్నాడు విశ్వం.

ఆయన ఆశ్చర్యంతో విశ్వాన్ని చూశాడు. కొత్త బెదిరిసి దారిలోకొస్తాడనుకుంటే, ఇలా మాట్లాడుతున్నాడే అనుకొన్నాడు.

"నువ్వింకా చాలా చిన్నవాడివి. ఉద్రేకం కూడదు. అసలు ఇంతకన్నా ఎక్కువ జీతాన్ని ఏం చేసుకొంటావు? మొన్న మీ వూరు వెళ్ళినప్పుడు మీ నాన్నగారితో మాట్లాడాను. వాళ్ళనడక్కుండా, నీ ఖర్చులు నువ్వు చూసుకొంటే చాలని చెప్పారు. ఇంతకన్నా ఎక్కువ జీతమిస్తే యీ మద్రాసులో చెడిపోతావు. ఈ పట్నంలో ఎన్ని వందలైనా దుబారా చేయొచ్చు. అన్యాయంగా పాడయిపోతావని నా భయం" అన్నారు డైరెక్టరుగారు.

"మీ కా భయం అక్కరలేదు లెండి. ఇంత పెద్ద బాధ్యతల్ని, బరువును నా మీద వేసేప్పుడు మీకు నేను చిన్నవాడుగా కనిపించలేదు. జీతం ఎక్కువ ఇవ్వాలంటే మాత్రం 'పసివాడ్ని' పోయాను. మా నాన్న అలా అని వుండొచ్చు కానీ నాకు సాయన తిండి బట్టకయినా డబ్బవసరం లేదూ! అదీగాక ప్రతినెలా కొంతడబ్బు నేను నా అమ్మకు పంపాలనుకొన్నాను. మీరు ఈ కంపెనీడబ్బు వేలరూపాయలు ఖర్చు పెడుతున్నప్పుడు (దుర్వినియోగం చేస్తున్నప్పుడు) నేను వందరూపాయలైనా తీసుకోవడానికి నాకు అర్హతవుంది. ఈ ఫ్యాక్టరీ ఆదాయం ఎక్కువచేశాకనే నేను యిలా అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు విశ్వం.

"లాభం లేదు. నువ్వు పూర్తిగా చెడిపోయావు" అన్నాడాయన.

ఇంతలో టాంక్ బోయ్ క్రష్టలు, గాసులో ఐస్ ముక్కలు వేసి తీసుకొచ్చాడు. సీసాతీసి గ్లాసులోపోసి ఇద్దరికీ యిచ్చాడు.

"బయట కారులో ఒక గ్లాసు యివ్వు" అన్నాడు డైరెక్టరు.

విశ్వం తనే గ్లాసు యిచ్చేద్దామని కారు దగరకు తీసుకెళ్ళాడు. "కారులో ఫ్రంట్ సీటులో ఒక అందమైన అమ్మాయి!

ఆమెకు గ్లాసు అందిచ్చాడు విశ్వం.

ఆమె పుచ్చుకొని నాపవచూసి గ్లాసును రోడ్డుమీదకి విసిరికొట్టి చురుగా చూసింది.

చూడిపోయాడు విశ్వం. ఎంత అవమానం. ఈ ముసలివాడి ప్రియురాల్ని దగ్గరకూడా అవమాన పడాలా! అనుకొన్నాడు.

జీతం ఇప్పట్లో ఎక్కువ చేయనని చెప్పి డైరెక్టర్ వెళ్ళిపోయారు.

హెడాఫీసుకు ట్రంక్ కాల్ బుక్ చేసి రాజీనామా యిస్తున్నట్లు కార్యదర్శికి తెలియజేశాడు విశ్వం. ★